

OBSAH.

	Str.
ÚVOD	1
1. Problem a literatura 1.	
KAPITOLA I. <i>Úvodní částka ademptce</i>	3
2. Podoba klas. ademce legátů a její základ 3. — 3. Odvolání fideikomisu 7. Neformální odvolání legátů 8. Inst. 2, 21, pr. a odvolání odkazů v právu Justinianánském 9. — 4. Požadavek shody formy v právu klas. D. 34, 4, 3, pr. 10. 5. Neplatnost nař. legátového způsobena disposicí předchozí: D. 30, 12, 3. D. 30, 14, pr. § 1, 12. D. 32, 22, pr. 14. — 6. Shoda subjektů legátů a ademce. D. 34, 4, 21 17. — 7. Samostatnost ademce: požadavek jasnosti. Kontroverza D. 34, 4, 3, 7 a D. 34, 5, 10 (11), pr. 18. — 8. Řešení kontroverze: Coli 19, Brinz, Kohler 21. Rosshirt, Arndts 24. Dernburg, Klüpfel, Brini 25. — 9. Řešení Ferriniho a vlastní 25; výklad stanoviska kompilátorů 29. — 10. Škrtní nařízení odkazového 29.	
KAPITOLA II. <i>Sanatativa</i>	33
11. Předmět ademce 33. — Částečná ademce 34. D. 34, 4, 1 35. D. 7, 8, 14, 1 37. — 12. Účinky ademce 39. Otázka kondikce plněného odvolaného legátu 40. Vydření na základě odvolaného legátu 45. — 13. Ademce výmínečná 45. — 14. Několik výmínečných ademcí 48. Zásada »in testamentis novissimae scripturae valent« 49; civ. testament 50, kodicil a fideik. ustanovení 51, manum. directa 52, legáty 53. — 15. Novissima scriptura a ademce 57. Povaha ademce v právu klas. 59. — 16. Souběh legátu s manumissi test. 59. — 17. Pokrač. (nařízení výmínečná) 61. — 18. Pokrač. (vliv nauky o novissima voluntas) 66. — 19. Ademptio libertatis způsobená odkazem otroka 68. — 20. Novissima voluntas při darování mortis causa 70.	
KAPITOLA III. <i>neformální a</i>	72
21. »Ademptio tacita«, problém a přehled lit. 72. — 22. Zcizení předmětu odkázaného, vliv na jednotlivé typy odkazů 75. — 23. Zprávy pramenů o leg. vind. a damn. 77. Odkazy s doložkou »si meus erit« 79. — 24. Počátky nauky o tac. ademptio podle Ferriniho a ost.; výklad D. 30, 8, pr. 80. — 25. Účinky zcizení věci odk. na fideikomis 83. Vliv SC. Neron. v naší otázce 84. Základ Gaiovy nauky (2, 198): contra voluntatem petere 85. — 26. Pokrač. Kritika D. 34, 2, 34, 1 87. — 27. Pokrač. Kritika C. 6, 37, 3 91. — 28. Nauka o zcizení animo adimendi naukou Celsovou? Kritika Inst. 2, 20, 12 93. — 29. These	

Messiny = Vitrana a Albertaria 96. — 30. Nauka o zcizení necessitate urgente vznikla při fideikomisech; výklad D. 32, 11, 12 98. Kritika D. 34, 4, 18 100. — 31. Vliv nepřátelství na fideikomis a legát, kritika D. 34, 4, 3, 11 a fr. 4 eod. 103. — 32. Vliv zcizení: výsledek 108. Zánik věci odkázané 109. Kritika D. 34, 4, 27 110. — 33. Zánik odk. pohledávky 112. — 34. Případy zániku pohl. z vůle zůst. 115. Kritika, D. 32, 11, 13 116.

Str.

KAPITOLA IV. *Translatio legat* 120

35. Čtyři případy Paulova fr. 6, D. 34, 4 120. — 36. Translatio a pers. in pers. a její konstrukce v právu klas. 121. — 37. Translace výmínečná, výklad D. 34, 4, 7 124. Kritika D. 34, 4, 20 127. — 38. Translace = substitute 129. D. 36, 1, 26 (25), 1 131. D. 34, 4, 3, 1–2 133. — 39. Translace se záměnou subjektů 140. — 40. Translace se záměnou předmětu odk. 143. — 41. Odkaz penoris v právu klas. 145. — 42. Kritika D. 35, 2, 1, 8 148. — 43. Paulova nauka o odkazu penoris 152. — 44. Paulovo stanovisko ve fr. 6, pr. D. 34, 4. Translace v právu justiniánském 156.

ZÁVĚR 157

UKAZATEL PRAMENŮ 161